

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
În America pe aer 2 dolari.

Issu odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

A murit un vechiu luptător † Dr. Valeriu Branisce

În ziua de anul nou s'a stins repede, de-o boală grea, unul dintre cei mai neînfricați luptători ai neamului nostru din timpurile ungurești. Numele lui Valeriu Branisce dela Lugoj este cunoscut în toate satele Ardealului.

Știm cu toții, că în vremea, când plaiurile noastre erau sub stăpânirea penelor de cocoș și a pintenilor, prin temnițele ungurești, alături de Lucaciu, de Coroianu și de Rațiu, mai ședea în zăbrelit și inimosul gazetar Branisce dela „Dreptatea“, care se tipărea la Timișoara prin anii 1894—95. Și mai știm, că nu era sfat național românesc, nu era adunare, nici luptă pentru apărarea drepturilor noastre, unde alături de Lucaciu, de Maniu și de Vaida, să nu fi răsărit și fruntea de oțel și ochelarii năstrujnici, ai aprigului fruntaș bănățean.

În timpul războiului, dintre toate gazetele noastre, ardelenesti, cea mai curajoasă și cea mai temeinică în îndrumările sale era „Drapelul“, pe care îl scria aproape singur Valeriu Branisce, de care stăpânirile ungurești au avut mai mare răcoare decât de oricine. Nu-i mirare, că într-o bună dimineață l-au ridicat din mijlocul familiei sale și l-au înțuiat în cea mai turbată și mai întunecoasă temniță ungurească, în vestita „Csillag“ dela Seghedin. Acolo a zăcut Branisce aproape 3 ani încheiați, până când umezeala și înțuietorile i-au zdrobit și sănătatea lui de uriaș. Însă oricât l-au umilit și l-au chinuit zbirii lui Tisza, Valeriu Branisce n'a scos nici un cuvânt de tradare împotriva neamului său.

Mai înainte, la 1895, când fusese chemat la judecată pentru vre-o 20 de articole tipărite în „Dreptatea“, Valeriu Branisce, care isprăvise școlile cele mai înalte din Budapesta și știa ungurește poate mai bine chiar și decât judecătorii săi, n'a vrut cu nici un preț să răspundă și să se apere în limba lui Árpád...! Ci zicea:

— Eu sunt român și voi sunteți datori să mă judecați românește!

L-au și judecat la 2 ani temniță și la o mare pedeapsă în bani, mai mult

de ciudă, că nu vrea să se apere în limba ungurească.

Scăpat din temnițele ungurești și dat afara din slujba sa de profesor dela Brașov, de fricoșii săi mai mari, s'a dus în Bucovina, unde a tipărit gazeta „Patria“ până când și Nemții l-au alungat din Cernăuți, pentru aceeaș ținută românească a sa.

Branisce n'a fost numai un mare român, ci și un creștin dintre cei mai înțelegători și mai cucernici. Era ortodox de naștere, însă foarte adeseori îl puteai vedea și prin bisericile catolice, unde știa că sunt predicatori vestiți și are prilejuri să-și întărească sufletul și simțirile sale creștinești. Nu era îngust la inimă, nici pornit spre asuprirea confesionale, ca atâția din zilele noastre, ci Branisce judeca crederile feluritelor legi și confesiuni după prețul și tăria lor launtrică. A și dovedit-o, când a fost ministru al treburilor bisericești în Consiliul Dirigent din Ardeal, după revoluție. În timpul său n'au fost vrăjbi între biserici, nici lunecări spre prepotență. Branisce știa să deie fiecărei biserici ce i-se cade și ce-i cu dreptate.

După împlinirea strămoșescului vis național, toți vechii luptători au răsbit înainte la vre-un scaun de deputat sau la vre-o senatorie, singur Branisce n'a avut noroc, nici putință să se aleagă în România mare, pentru care a închilit atâta vreme în temnițele dela Seghedin. De patru ori și-a pus candidatura și de patru ori i-au luat alții mandatul, pentru care el ar fi fost mai pregătit și mai chemat decât oricine. Stejarul pe care n'au putut să-l răstoarne pandurii temnițelor ungurești, l-au amortit și l-au ferecat în lanțurile nemișcării, păcătoasele lupte politice din propria lui țară...

În anii din urmă trăia retras și aproape uitat la Lugoj, între hârtii bătrâne și cărți. Nu i-s'a dat nici scaunul de președinte al „Astrei“, pentru care ar fi avut și destoinicie și vrere. Așa că, chinuit sufletește și ros de boala pe care a moștenit-o din nemișcarea și înțuietorile dela Seghedin, s-a frânt pe neașteptate, într'un atac de inimă.

La mormântul său ingenunche în treg Ardealul și varsă lacrimi ferbinti căci cu dânsul a mai plecat unul dintre cei mai neînfricați luptători ai vremurilor de urgie.

Veșnica pomenire!

Viața lui Valeriu Branisce

S'a născut în 1869, în Cincu Mare. Tatăl său fusese stenograf (cancelist) la dieta Ardealului, în timpul Austrieilor. Tânărul Branisce a umblat în școli înalte și a fost un timp profesor la gimnazul românesc din Brașov. În 1893 a intrat în gazetărie la „Tribuna“ din Sibiu. Peste un an e redactor la „Dreptatea“ din Timișoara, foaie susținută de Mocioni. Dela „Dreptatea“ îl i-au Ungurii și îl înfundă în temniță. Când fiind „primejdios“ pentru școlile din Brașov, pleacă la Cernăuți și scoate gazeta „Patria“. Alungat și de acolo, se întoarce iarăși în Ardeal și se așază la Lugoj, la „Drapelul“. În 1913, la porunca lui Franz Ferdinand, fostul moștenitor al Austro Ungariei, vrând Tisza să se impace cu Românii, Branisce este din delegația (comisia) românească scapă, de trei, care respinge propunerile ungurești. În timpul războiului, după intrarea României la câțva vreme Ungurii îl toarnă din nou la Seghedin, prepuindu-l că trimite armatelor române vești despre planurile oștilor ungurești și nemțești. Din temnița dela Seghedin nici n'a mai scăpat până în revoluția din toamnă anului 1918.

În timpul Consiliului Dirigent a fost șef de rezort sau ministru, iar de atunci încoace s'a trudit zădarnic să răsbată în Parlamentul dela București, unde ar fi avut cea mai mare cădere să intre.

Moare în vârstă de 58 de ani.

Parastas pentru un mare binefăcător

Duminecă în 18 Decembrie, s'a slujit la biserica Amzei din București un parastas pentru pomenirea profesorului Ion Niculescu-Severin.

Au fost de față familia răposatului, rudele o parte din colegii săi, elevi și eleve dela diferite școli din capitală, studenți dela universitate și mulți amici.

La sfârșitul slujbei a vorbit preotul bisericii, un preot coleg de școală cu răposatul, apoi d. Teodor Meghiesan ca delegat al Școlii normale de învățători din Blaj, și un elev dela Liceul Sfântul Sava.

Răposatul a lăsat o mulțime de donațiuni pentru ajutorarea profesorilor suferinzi, a elevilor săraci și pentru numeroase alte instituții de binefacere.

Suntem datori să ne gândim la acești oameni mari, să le păstrăm amintirea vie și să-i urmăm prin fapte.

Grăunțe sufletești

Pocăința

»Un om avea doi feciori. Și a zis cel mai tânăr tătâne-său: tată, dă-mi partea ce mi-se cade din avuție. Și le-a împărțit lor avuția.

Și nu după multe zile, adunând toate feciorul cel mai tânăr, s'a dus într'o țară departe, și acolo a risipit toată avuția sa, viețuind într'u desmierdări. Și cheltuind el toate, fost-a foamete mare într'u aceea țară, și el a început a se lipsi. Și a mers de s'a lipit lângă un locuitor din aceea țară, și l-a trimis pe el la satul său, să pască porcii. Și doria să-și sature pânțelele său de rădăcinele ce le mâncau porcii; și nimeni nu-i da lui.

Iară venindu-și în sine a zis: câți argați ai tătâne-meu se satură de pâne, iară eu pier de foame! Scula-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu, și-i voiu zice: tată greșit-am la ceriu și înaintea ta, și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi!

Și sculându-se a venit la tatăl său. Iară încă departe fiind el, l-a văzut tatăl lui, și i-s'a făcut milă; și alergând, a căzut pe grumazii lui, și l-a sărutat. Și i-a zis lui feciorul: tată, greșit-am la ceriu și înaintea ta, și de acum nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale: aduceți haina cea dintăiu, și-l îmbrăcați; și dați inel în mâna lui, și încălțăminte în picioare; și aduceți vițelul cel gras de-l junghiați, și mâncând să ne veselim; căci fiul meu acesta mort era și a

inviat, și pierdut era și s'a aflat» (Luca 15, 11—24).

Poate-se oare o mai mare dragoste ca aceasta? Și, află-se oare astăzi pe acest pământ o astfel de dragoste?

Se află, iubiți cetitori, și încă cu mult mai mare. Tatăl din evanghelie numai așteaptă întoarcerea fiului său rătăcit. Dumnezeu însă vine însuși pe pământ, ca să ne caute pe noi oamenii, cari mai rău am păcătuit și decăzut, decât fiul cel rătăcit.

Tatăl din sfânta Scriptură în urma urmelor tot om este și el, ca și fiul său cel rătăcit, — pe când între Dumnezeu, tatăl atotșitorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele, și între noi păcătoșii, ce deosebire mare este!

Tatăl din sf. Scriptură nu i-a putut da fiului său decât bunuri trupești și pământeste, — pe când Dumnezeu Tatăl ne dă nouă păcătoșilor, celorce ne întoarcem dela păcatele noastre, daruri cerești, iertarea păcatelor, viață veșnică și împărăția cerurilor.

Tatăl din sf. Scriptură numai odată și-a iertat pe fiul său, și e întrebare dacă-l mai ierta și a doua, a treia, a cincia ori chiar și a suta oră, — pe când Dumnezeu Tatăl ne iartă și de o mie de ori întrucât ne întoarcem din inimă și ne pocăim.

Iertarea aceasta a păcatelor însă Dumnezeu a legat-o de anumite forme, cari se cuprind în sfânta taină a pocăinței, în acel sacrament al legii nouă pe care Dumnezeu anume l-a întemeiat pentru iertarea păcatelor și pentru ajungerea țintei noastre, care este fericirea veșnică.

Și fiindcă ar fi nebun acela, care, vătămând pe Dumnezeu prin păcatele sale, și știind că acest Dumnezeu este atât de bun și de milostiv și de iubitor de oameni, încât iartă toate păcatele acelora cari implinesc aceste forme, nu ar încerca să le cunoască și să le implinească — am socotit de bine să arăt tot ce trebuie să știe

un creștin bun despre această mare taină, despre această ne mai pomenită milă alui Dumnezeu.

Oricine cetește șirele acestea, se va dumiri despre cele de lipsă pentru mântuirea sufletului, și, întrucât este om cu judecată și cu minte, va face totul, ca să se împace cu acela, care l-a zidit, care îl rabdă încă între făpturile sale, care îl lasă să mai țină umbră pământului și care l-ar putea nimici nu cu un cuvânt, ci cu o simplă clipire a ochilor, cu un singur gând.

Veniți dară toți cei cu conștiința neliniștită, toți cei cece sunteți încărcăți cu păcate, toți cei vinovați cu vreo vină împotriva Ziditorului și Susținătorului a toate, și dați-vă seama, că nu pentru a muri în păcatele noastre suntem zidiți. Veniți și cunoașteți, că acel mare și atotputernic Dumnezeu nu voiește moartea păcătoșului, ci ca să se întoarcă și să fie viu. Veniți și cunoașteți că nu pentruca să ne mănânce viermii și să putrezim ne-a așezat Domnul pe acest pământ, ci ca să trăim o viață creștinească și să fim fericiți în viața cealaltă.

Întoarceți-vă deci, dragi cetitori, dela păcatele voastre. Părăsiți țara deșartă, țara diavolului, în care v'ați mutat. Lăsați desmierdările, lăsați sărăcia sufletească în care vă aflați, despărțiți-vă de stăpânul căruia slujiți, care și pe voi la păscutul porcilor v'a trimis și în lărădelegi v'a adâncit. Ori nu vedeți tirănia diavolului în a cărui slujbă ați intrat? Nu vedeți sărăcia sufletească în care ați ajuns? Nu vedeți grozăvia păcatelor cari v'au făcut mai nefericiți decât cel din urmă dintre argații tatălui vostru?

Și nu vedeți brațele deschise ale Tatălui și Dumnezeului vostru? Nu auziți glasul lui cel dulce: »Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voiu odihni pe voi» (Mateiu 11, 20)? Cine are urechi și să nu auză glasul acesta blând și chemător, și cine are ochi și să nu vadă brațele acelea deschise, gata pentru bincuvântare?

Iuliu Maior

Foia „UNIRII POPORULUI“.

Feciorii de acum

Celor cu musca pe căciulă!

Azi feciorii nu mai umblă
Cu opinci și cu șerpăre
Ei își iau sfatul în clacă,
Și de-a fala toți să 'nbrace
Cu vestă 'n loc de pieptare.

Nu știu de măreți ce-ar face,
Să s'arete mai cu vază,
Vorbesc dragă păsărește,
Nici turcește nici nemțește,
Și se 'nvârt ca o sfârlează.

Din creștet până 'n călcăie,
Toți is numai fală goală,
Îți vorbesc de legi, de țară,
Dar întrebă-i, că pe sară,
Au ceva să fiarbă 'n oală?

Mai demult nu era fală,
Se 'nbrace cum putea omul,
Acum crede-mă, pe lege,
Nu mai poți, dragă, alege
Cine-i sluga, care-i domnul?

Moșii noștri purtau pieptare,
Și suman de lână sură,

Dar lucrau cu mic cu mare,
Și-și țineau banii 'n șerpăre,
Nu-i cheltuiau făr' de treabă.

Astăzi vă țineți de modă,
Și vă tunde-ți cu frizură,
O! mânca-o-ar focu fală,
Unde nu-s bani, nici tânjală
Ba nici măț în bătătură.

La grumaz purtați, vezi Doamne,
Toți cravată înodată,
Și să fiți de răsul lumii
Mai purtați, ca mama ciummii,
Ghete moi, cu gumă lată.

Vă schimonosiți vezi portul,
Ce-a rămas din vremi bătrâne,
Luând la rând pantalonii,
Ute așa cum poartă domnii,
Gândiți că vă șade bine.

Dar să știți ce prost vă șade,
Când vă purtați ca nebunii
N'ați lega la gât mătasă,
Și-ați șede frumos acasă,
Să nu fiți de răsul lumii.

Ați pus jugul sub părete,
Șați svârilit în pod tânjala,
V'a păpat banii, știți cine?
Nu băgați vină la nime,
Lenea dragă și cu fala.

Pețelca

Iuliu Domsa
învățător.

Trei pustnici

Sfântul Antonie eremitul.

Este întemeietorul pustniciei mai multor tovarăși deodată, al eremiților asociați sau asceților asociați, cum se zice mai pe domnește. Căci pustnic, eremit sau anahoret, însemnează unul și acelaș lucru: adecă un om retras de lume, care se lapdă de bună voe de toate plăcerile și poștele trupești, îndreptându-și mintea și voința numai spre virtuți și lucruri sufletești. Un pustnic, eremit, sau anahoret adevărat nu trăește trupului, ci sufletului.

S. Antonie s'a născut pe la anul 250, în Comana Egiptului de sus, din părinți bogați și buni creștini. Încă din copilărie îi plăcea singurătatea. Nu prea ieșia de acasă decât la biserică. Școala nu-i plăcea. Științele lumesti nu le-a învățat. Cu atât mai vartos asculta sfânta scriptură și par'că i-se scurgea în suflet încât nu uita nimic din ce i-se cetia, ci le știa de rost. Mai târziu, în singurătate, tot învățăturile acestea le frământa cu mintea, încât și-a câștigat o mare istejiune de a discuta cu alții, cu toate că nu era om învățat.

Era de vr'o optsprezece ani când i-au murit părinții iubiți. El și cu o soră mai mică a s'a au rămas orfani, având însă vr'o treisute iugăre de pământ, vite și alte rosturi frumoase, va să zică o avere destul de mare.

Abia au trecut 6 luni după moartea pă-

Ce mai e nou în politică?

Guvernul caută împrumut în Franța — Domnu' Titulescu a plecat, în sfârșit, în străinătate — Liberalii nu vreau să audă de plecare — Domnu' Vintilă Brătianu are de gând să facă schimbare între miniștri — Guvernul tot mai caută o înțelegere cu național-țărăniștii

Țara noastră are mare lipsă de bani. Lipsa aceasta o simt mai cu seamă bieții țărani, dar o simt și negustorii, fabricile, trenurile și băncile. Din acest necaz nu putem ieși, decât printr'un împrumut din străinătate. Dacă am putea căpăta niște bani mai tari decât ai noștri, ușor am scăpa de lipsuri și s'ar resimți numai decât o înmulțire a banilor.

Guvernul știe foarte bine lucrul acesta și de aceea de multă vreme se tot trudește să capete bani împrumut din străinătate. În vară a umblat prin capitalele străine însuși d. Vintilă Brătianu, atunci ministru de finanțe. Dar împrumut n'a putut căpăta.

Acum de curând a umblat în acelaș scop în Franța d. Antonescu, căutând să scoată un împrumut dela guvernul francez. Până când scriem noi acestea șire, gazetele spun că d. Antonescu s'ar fi întors tot fără bani. Guvernul va mai încerca și cu alții, căci într'adevăr țara este foarte lipsită.

Plecarea d-lui Titulescu

Cetitorii de gazete știu că d. Titulescu este ministru al treburilor dinafară de graniți, sau ministru de externe. Domnia

sa, de când a ajuns în slujba asta, a și stat mai mult în străinătate, unde țara noastră are o mulțime de treburi, de pildă pără cu optanții unguri și altele. Pe la sfârșitul toamnei d. Titulescu se întorsese acasă și s'a îmbolnăvit cam deodată cu Ionel Brătianu. În timpul acesta afacerile noastre din străinătate au stat pe loc, sau unele au fost chiar amânate anume, la cererea sa. De mult s'a tot scris că d. Titulescu pleacă la datorie, dar nefind destul de sănătos plecarea sa a tot întârziat.

În ziua de 3 Ianuarie însă d. Titulescu a plecat în sfârșit, cu toate că încă nu-i chiar deplin vindecat. O vreme se va odihni la niște scâlzi, apoi va merge pe rând la Paris, Roma și Berlin, unde va vorbi cu căpeteniile acelor țări, arătând că România dorește să trăiască în pace cu toți vecinii săi, însă din drepturile sale câștigate, nu lasă nici un fir de păr.

Liberalii vreau să rămâie

S'a tot zvonit, că liberalii ar fi văzut și el, că țara are lipsă de un guvern nou, care să aibă mai multă trecere și în țară și în străinătate. Acestea zvonuri și vești se desmint acum chiar de către liberali, cari spun oă nici nu le trece prin minte să părăsească guvernul.

Aceasta a spus-o de curând d. ministru Alexandru Lapedatu, care ținând la Brașov o cuvântare de anul nou, a declarat, că guvernul de azi nu va pleca dela putere, până nu vede înfăptuite trei lucruri: 1. Întărirea valutei (mai bine zis: statornicirea prețului banilor); 2. Câștigarea unui împrumut în străinătate și 3. Aducerea de capital străin în refacerea economică a țării.

Și cum acestea lucruri nu se pot face într'un an, sau doi — spune d. Lapedatu — guvernul liberal nici gând n'are de plecare.

Firește, că un ministru liberal nici nu poate vorbi altfel, căci și-ar recunoaște s'abiciunea, — zice opoziția. Însă d. Maniu susține sus și tare, că liberalii trebuie să-și dea mulțămita, că altfel lucrurile merg tot mai înspre rău.

Că ce se va alege din acestea două declarații, se va vedea în curând, după deschiderea parlamentului.

Ce face d. Vintilă Brătianu?

De sărbători d. Vintilă, primul ministru, a stat vre-o zece zile la o moșie a sa, să se odihnească. Gazetele dela București spun, că după întoarcere, primul ministru ar avea de gând să facă o schimbare între miniștri, dând deoparte pe unii și chemând pe alții în locul lor. Lucrul acesta încă ar bate tot cam într'acolo, că guvernul n'are de gând să plece, mai degrabă să se întărească și să rămâie.

Spre o înțelegere cu naționalii?

O foaie dela Cluj primește dela București știrea, că guvernul iarăș ar fi trimis oameni la d. Maniu, cari să caute o înțelegere cu național-țărăniștii. Aceeaș gazetă spune însă, că d. Maniu nu primește nici de astă dată îmbiemântul și lucrurile rămân tot așa precum au mai fost.

Adică tot acolo stăm: guvernul se leagă morțiș de putere și opoziția îi strigă să plece. Și poate că până spre primăvară, lucrurile nu vor ajunge la o mai mare limpezire. Oă gerul ăsta ține și politica înghețată.

rinților, când Antonie umblând mai des la biserică, se tot gândia că oare ce însemnează fapta apostolilor cari părăsindu-și toate, au urmat pe Hristos? Și ce însemnează învățătura evangheliei, că anevoe va intra bogatul în împărăția cerurilor?

Indemnat de învățăturile acestea, tinărul Antonie se întorsese într'o zi acasă dela biserică și cele 300 iugăre de pământ le împărți între vecinii cei săraci. Avea mișcătoare încă a vândut-o. O parte din prețul căpătat a împărțit-o între săraci; a doua a ținut-o pentru sora sa și a treia pentru sine.

Mergând la biserică, iarăș mai auzi cetindu-se: „Nu vă îngrijiți de ziua de mâne, căci ziua de mâne se va îngriji de ale sale”. (Mat. VI, 34).

Intorcându-se acasă, el numai decât împărți între săraci și banii și hainele, ce și-a fost reținut, apoi lăsându-și sora în grija femeilor vecine, el a ieșit în singurătate, între pustnici. Cerceta pe unii și pe alții. Învăța dela unii și dela alții. La unul admira înfrânarea de sine, la altul seninătatea, la al treilea bunătatea inimii, la al patrulea răbdarea, la alții veghierea, sârguința, râvna de a ceti și a învăța. Și-a propus tare ca pe toți să-i imiteze; să întrunească în sine virtuțile tuturor acestora. Nu râvnia să fie cel dintâiu, dar nici să rămână cel din urmă. Astfel s'a întâmplat, că nu peste mult, s'a făcut iubit și plăcut la toți, numindu-l

prietinul lui Dumnezeu. Cei mai bătrâni îl scoteau de fiu, cei mai tineri de frate.

După acest început norocos, începură a se arăta nori pe cerul vieții lui. Începu a-l ispiti duhul cel rău aducându-i aminte averea, de care se lăpădase, iubirea rudeniilor, creșterea surorii, norocul, bucuriile ce le-ar putea avea în lumea mare, traiul plăcut, cu mâncări gustoase și beuturi bune. Așa voia duhul rău să abată pe Antonie dela calea apucată, ori cel puțin să-l oprească. „Are vreme de pocăință după ce va îmbătrâni”.

Gânduri de aceste îl tulburau.

Începu a se posomorî, a se supăra.

Dar încurând îi veni în minte iubirea lui Dumnezeu. Începu la rugăciuni. Se ruga de mila întăritoare, apărătoare alui Dumnezeu. Ajutorul nu a întârziat. Dar cu atâta, lupta nu s'a sfârșit. Duhul cel rău simția, că Antonie va avea o ceată mare de urmași; că din sămânța aruncată de acesta va răsări cândva un copac rămuros: el începu deci alte ispite, ca să-l amăgească și să-l doboare pe Antonie. Ispitătorul i-a arătat noaptea și ziua chipuri aștătoare, apoi vedenii înfiorătoare. Antonie nu se clătia. Se ruga. Postea. Ajuna. Respingea toate ispitele și cu ajutorul lui Dumnezeu a rămas învingător.

Treizecișicinci de ani i-au trebuit până la învingerea deplină a încercărilor grele. Într'un rând, când se ocrotise într'o criptă, du-

hurile rele l-au frământat așa de aspru, încât l-au lăsat aproape mort.

Nu a putut rămânea mult timp ascuns. În ascunzișul lui l-au cercetat din ce în ce mai mulți, rugându-l să iasă între ei și să-i învețe. Ceeace a și făcut. Toți se mirau de fața lui sănătoasă, după atâtea lipsuri și încercări. Vorbea blând și serios. Nu râdea niciodată. Din toate cuvintele lui se simția spiritul lui Hristos. Vindeca bolnavi și neputincioși. Împăca pe cei certați. Mângăia pe cei supărați și năcăjiți. Toți îi sorbiau învățăturile. Încurând s'au adunat mulți în jurul lui, încât toată mătura Pisper s'a umplut cu căsuțe de eremiți și chilii săpate în coastele dealurilor. Toți s'au încrăzot în conducerea lui Antonie. Așa s'a înființat colonia de eremiți dela Faijum, la picioarele măturii Pisper. Mare răspundere și-a luat Sf. Antonie. Dar se întăria cu rugăciuni și scăpa de șovăieli. Măncarea lui era simplă: pâne, apă, curmale, zarzavat (verdețuri) cu oleiu și de multe ori fără oleiu. Aproape cu sfială mânca și hrana aceasta neînsemnată. Totuș sufletul nu poate scăpa de trebuințele trupului, până suntem în piele și oase. Cât de puțin, totuș trebuie să dăm ceva hrană și trupului, căci altfel nu poate lucra.

În toiul învățăturilor lui Antonie, porni împăratul Maximie o prigonire nouă asupra creștinilor. Prințând veste despre asta, Antonie zise soților săi: „Să mergem și noi la praznicul fraților noștri și ori să ne luptăm cu

Iarnă grea în toată Europa

Zăpada se întinde nu numai peste Europa, ci și peste toată Asia de mijloc, până în Japonia. — Furtuni cumplite pe mări și vapoare scufundate.

Gerul cel mare, ce s'a lăsat asupra țării noastre după anul nou, este numai o postată, din împlinirea care a învelit în nămeți aproape toate țările din Europa. Ba spun telegramele, că valurile de frig, plecând de undeva de pe Oceanul Atlantic și cuprinzând Europa toată, s'au întins până în țara Japoniei, la Soare răsare.

Cei dintâi cari s'au plâns de zăpezi mari și de ger, au fost Englezii. Dela Londra, peste Paris, Berlin, Viena, București, fără să mai pomenim de țările dinspre miază noapte, și peste Asia de mijloc, până în Tokio, se întinde pretutindeni un țol nesfârșit de zăpezi.

Intre Londra și Paris toate liniile de telefon au fost rupte de viscol. Marea de pe lângă țărmurii de miazănoapte ai Germaniei a înghețat. Ostroavele sunt incuiate de sloi și locuitorii lor nu se pot apropia de uscatul cel mare. Un vapor cu călători care mergea spre insulele Friz și Nordstrand, a fost tălăzuit de ghețuri și el a rămas acolo în largul mării, fără să mai poată merge, nici înainte, nici îndărăt. Călătorii s'au întors la uscat pe ghiță.

Un căpitan de vapor măturat de viscol în mare.

Un vapor olandez a fost izbit de nește stânci și s'a scufundat. Niște pescari, tot din Olanda, fiind în drum spre casă cu vapoarașul lor, au avut o luptă cumplită cu furtuna. Căpitanul vapoarașului, stând pe punte, la comandă, a fost luat de uragan și trântit în valuri. Acoto a și rămas, căci tovarășii lui nu l-au putut mântui.

Grozăviile de pe Marea Neagră.

Nici marea noastră nu se lasă mai pe jos decât surorile ei dela Apus. Ba Marea Neagră, bagseamă ca să nu-și mintă numele,

se poartă și mai rău. Ea în câteva zile a înghițit mai multe vapoare mari.

În apropiere de Constantinopol, vaporul numit *Marmara* se întorcea dintr'un drum al său, cu 111 călători. Înainte de-a putea atinge țărmul l-au luat valurile la joc înfricoșat și, fără a putea primi vr'un ajutor,

s'a scufundat cu toți oamenii de pe dânsul.

Vaporul italian „*Clituno*” se silea să ajungă dela Constantinopol la Constanța noastră. El venea din Genua după petrol, având pe punte 35 de marinari.

În apropiere de Caliacra, vânturile l-au izbit de stânci și, în scurtă vreme, s'a scufundat. Marinarii au scăpat la țărm cu inotul, ieșind aproape degerați de frig. Ei au fost aduși la Constanța cu automobile.

Un vapor rusesc se scufundă dimpreună cu 200 de călători.

Tot în zilele trecute, vaporul rusesc „*Ogova*” s'a scufundat în Marea Neagră cu 200 de călători, între cari 50 de copil-scolari.

În afară de acestea la capitania portului Constanța, sosesc zilnic radiograme din largul mării, dela vapoare primejdite, cari cer ajutoare.

Zăpadă de 2 metri în Japonia.

Telegramele din Tokio spun că în Japonia ninge într'una de mai multe zile. Zăpada s'a ridicat la o înălțime de 2 metri. Insula Hondo a fost îngropată de nămeți, încât guvernul japonez s'a simțit dator să trimită armată și muncitori în ajutorul locuitorilor. Trupele de ajutor au desgropat 60 de morți într'o singură zi.

ei alăntrea, ori să-i privim și să-i mângâiem!”

S'au luat deci și au mers la Alexandria. Sf. Antonie a cercetat pe cei închiși în temnițe; mergea la locurile de judecată și la locurile de pierzare, îmbărbătând pe toți cei osândiți. Nu i-s'a întâmplat nici un rău din partea păgânilor, cu toate că el ar fi dorit să moară ca martir (mucenic) pentru Hristos.

De aici s'a întors iarăș la muntele Pisper învățând mai departe pe eremiții cei mai tineri. Dar adunându-se prea mulți, el s'a depărtat dela ei, ca să nu cadă în păcatul mării deșarte și s'a așezat în altă parte a pustietății. Dar nici acolo nu avu pace. Il cercetau pustnicii ducându-i pâne, poame și alte lucruri de ale gurii. Antonie le spuse că mai degrabă să-i aducă niște sape, hârlete și alte unelte de lucrarea pământului, ca el însuș să cultive, să producă, grâul și verdețurile de cari are lipsă.

Așa s'a întâmplat.

Pe coasta dealului și-a întocmit o grădină, sămânând cereale și zarzavat, din cari producea atâtă, încât se ajungeau nu numai pentru sine, ci și pentru vizitatori.

Se abăteau pe la el și animale sălbatice, zebre mai ales și uneori fiare. El își făcea semnul sfintei cruci și le spunea: „Dacă Dumnezeu v'a trimis împotriva mea, iată-mă săriți asupra mea și mă sfâșiați. Dacă însă nu Dumnezeu v'a trimis, ci duhurile rele vă îndeamnă, atunci nu cumva să vă atingeți de mine, că-i

vai de voi, ci numai decât să vă cărați din fața mea, căci eu sunt servul lui Hristos!”

Și fiarele o luau la sănătoasa.

Cetind aceste, ne vin în minte cuvintele Bibliiei:

„Deci nu respinge muștrarea celui Atotputernic.

Căci el rănește și el leagă.

El lovește și tot mâinile lui vindecă.

Căci din nevoi de șase ori te va scoate, și în a șaptea nenorocirea tot nu te va ajunge.

În foamete, de moarte te va scăpa și în resbel de sabie.

De biciul limbii te va ascunde, și de pustiiri viitoare nu te vei teme.

În pustiiri și în foamete tu vei ride, și de fiarele pământului nu te vei teme; până și cu pietrele câmpului vei fi în înțelegere; și vei fi în pace cu fiarele și pace vei afla în cortul tău”. (Iov, V, 17—24). G. Todică

Oameni înghețați. Doi săteni din comuna Târzii, județul Huși (Moldova), fuseseră chemați în zilele trecute la judecătoria din orașelul apropiat. Pe când se întorceau spre casă, i-a răzbit gerul și au căzut în zăpadă. A doua zi i-au găsit oamenii înghețați pe amândoi, unu mai departe în câmp, iar al doilea numai la câțiva pași de comună.

Unde vom ajunge?

Protopopul ortodox din Aiud a intrat în biserica unită din Gâmbaș. Preotul unit a fost scos cu jandarmii din biserică.

Gâmbașul este o mică comună în apropierea Aiudului. Locuitorii comunei erau cu toții de religia greco-catolică. Credincioșii erau fără preot, pentru că erau puțini, vreo 240 suflete, și erau numai filie, nu parohie, adevă singuri nu puteau susține un preot, ci cu altă comună împreună.

Oameni harnici, Gâmbășenii și-au zidit o biserică frumoasă, care i-a costat o grămadă de bani. Când erau să încheie socotile, s'au ales cu o datorie de 300 mii lei după cap. Biserica aveau deacuma, dar cum să plătească ei datoriile acestea?

Și atunci ce se întâmplă? Le sare într'ajutor biserica soră, biserica ortodoxă.

— Treceți la noi, și noi nu numai că vă plătim datoriile, dar vă susținem și preot, și sunteți și D-Voastră oameni ca oamenii, cu preot, și scăpați și de datorie.

Cum o seamă din oamenii de astăzi nu prea își bat capul cu Dumnezeu, ci mai mult cu buzunarul, urmând bogseamă învățătura Domnului: „ce va folosi omului de va dobândi lumea toată, iară sufletul său și-l va pierde”, unii dintre Gâmbășeni au și mers la preotul ortodox din vecini și și-au anunțat trecerea la ortodoxie. Legea spune, că nu se poate trece dela o lege bisericească la alta, decât după trei anunțări. La Gâmbaș nu s'a ținut seamă de lege și astfel în ziua de Crăciun protopopul ortodox din Aiud a intrat cu puterea în biserică și a declarat-o biserică ortodoxă.

Protopopul unit al Aiudului a făcut raport din bună vreme Mitropoliei din Blaj, care a trimis numai decât pe un preot din Blaj la Gâmbaș, ca să slujească în ziua de Crăciun. Bietul preot însă, la îndemnul protopopului ortodox, n'a fost lăsat nici să-și facă slujba, fiind scos cu jandarmii din biserică.

Înaltpreasfințitul Mitropolit al Blajului a protestat la guvern împotriva acestei samavolnicii. Guvernul a și telegrafat prefectului din Aiud ce este de făcut, dar la anul nou biserica din Gâmbaș era înconjurată din nou de jandarmi, iară preotul, trimis iarăș dela Blaj, ca să slujească, nici n'a îndrăznit să meargă la Gâmbaș, pentru că i-s'a spus, că dacă va intra în comună, se va face vărsare de sânge.

Aceasta este trista poveste dela Gâmbaș. Dragi cetitori, cetiți și judecați. Noi numai un lucru constatăm;

Și Hristos cu jandarmi și cu neșinerea legilor și-a propovăduit evanghelia și a întemeiat biserica sa? Și Hristos cu bani și cu făgăduințe de tot felul și-a adunat credincioșii? Iar ingerii la nașterea lui Hristos „mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ vrajbă și între oameni dușmănie” au cântătoare..?

Foamete mare în China

Oamenii galbeni din Asia trec de vre-o doi ani prin aceleași stări, prin cari au trecut Rușii la începutul bolșevismului. A tunat dihonnia într'ânsii, se bat pentru stăpânire și seucid ca fiarele sălbatice. Și nici nu sunt ei de vină, ci Rușii, cari le-au strecurat și lor otrava comunistă.

Chinezii, că de ei este vorba, sunt împărțiți în două tabere. Deoparte sunt naționaliștii, cari se sbat să păstreze China în obiceiurile ei vechi și, de alta, comuniștii, cari vreau să introducă stăpânirea bolșevistă. Iar tunurile urlă ne-

incetat și prăpădul se lățește tot mai tare.

La această răutate s'a mai adaos în acest an una nouă, trimisă par'că de Dumnezeu, ca să-i deștepte pe Chinezi din nebunia în care au lunecat. În vară s'a lăsat asupra țării galbene o *secetă grozavă*, care a prăpădit aproape toate sămănturile și acuma-i foamete mare în China. Oamenii se hrănesc cu rădăcini și cu paie. Numărul celor ce flămâzesc se urcă la patru milioane! China este plină de vaer dela un capăt la altul. Oamenii galbeni strigă că mor de foame și cer bucate dela țările străine.

Aceste stări cumplite nu-i împiedecă totuși pe comuniști să continue a-și face de cap. Niște călugări italieni, cari au putut scăpa din China cu fuga, spun că bolșevicii omoară zeci și sute de oameni, dupăce mai întâi i-au chinuit îngrozitor. Astfel, celor condamnați la moarte, mai întâi le taie nasurile și urechile, apoi, dupăce i-au batjocorit în felul acesta, le taie și capetele. În casele unde își țin comuniștii adunările, pe pereți sunt atârinate totdeauna capete de oameni, uciși de curând, din cari picură încă sângele. Între cei uciși se află adeseori și feciorandri între 15 și 18 ani.

Și nebunia asta merge înainte, în numele comunismului!

Ungurii se roagă pentru Rothermere

Lordul Rothermere, marele prietin al Ungurilor horhiști, urmează înainte cu »stricarea« contractelor de pace! Înainte de sărbători iarăș a ieșit în lume cu tânguiri pentru nedreptatea »suferită« de Unguri. Drept răsplată, tovărășia unguerească pentru revizuirea contractelor de pace a tipărit o strigare către poporul ungueresc, în care îi îndemnă pe Unguri, ca de anul nou, fiecare să înalte rugi tierbinți către Dumnezeu pentru lordul Rothermere, cel mai mare prietin al poporului ungar..! Și, firește, Ungurii s'au rugat cu toții, ca să se întorcă iarăș vremile de demult. Lucrul acesta aici nu li-se poate lua în nume de rău. Inșă mai sunt și alte popoare cari se roagă lui Dumnezeu, ca lucrurile să rămâie precum sunt..!

Crăciunul în comuna Asinip

Când am primit Nr. 50 al foii „Unirea Poporului“ și dupăce am cetit cu toată curiozitatea „cum stă lumea și țara“ (căci noi depe sate numai deaci știm), zic dupăce am terminat cetirea de mai sus, ochii-mi trec cu grabă la „Foiță“, care întotdeauna spune ceva frumos și bun.

Aici — îmi zic — citesc cu ton tare, să audă și ai casei că e vorba de seara de Crăciun, pe care cu toții, cu drag o așteptăm.

Ascultau — mai ales — femeile cu lacrimi în ochi, căci era vorba de doi copilași sărăcuți, cari nu aveau de mâncare nimic și pe lângă aceasta, mama le era în spital bolnavă.

— Ar fi frumoasă, predată de copii de școală acum pe Crăciun, îmi zic. Dar fiind timpul înaintat (căci noi primim foaia Miercurea) iarăș mă gândeam, nu se poate.

În cealaltă zi, când veneau copii dela școală, eram tocmai în curte.

— „Facem teatru“, aud pe unul micuț de cl. II. venind pe uliță.

— „Cine face teatru, măi?“, li zic eu.

— „Noi facem, la școală“.

— „Cine? Tu?“

— „Apoi ba nu, că ai din cl. III și IV, eu numai o rugăciune zic.“

Minunat! Se vede că și Domnișoarei inv. i-a plăcut micuța piesă din foale și s'a gândit să-i pregătească de Crăciun.

S'a și făcut!

Ziua de Crăciun, încă și la biserică a fost mai frumoasă și mai înălțătoare ca de alte dăți, căci Dșoara Silvia Cordea a pregătit și pe tinerii adulți cu corul bisericesc în 2 voci și o colindă iarăș de tot frumoasă.

După ieșirea dela sf. biserică, ne-am dus aproape tot satu la școală.

Aici Dșoara noastră ni-a așteptat c'un program compus din Colinde, Rugăciuni, Imnuri și piesa „In seara de Crăciun“ potrivite toate sfintei și înălțătoarei zile. Am auzit și văzut următoarele: 1) Colinda „Nouă azi ne-a răsărit“, corul elevilor; 2) Poezia „Nașterea Mântuitorului“; 3) Poezia „Iarna“, tot în legătură cu Crăciunul; 4) Poezia „Ingerul Copiilor“; 5) „Maica Domnului“; 7) „Imn“; 8) „Colindă“, corul elevilor.

Toate le-am ascultat cu drag și ne-au plăcut foarte mult.

Piesa au predat-o cu multă istețime următorii copilași: Gh. Bucur, I. Cordea, P. Horvat, A. Beteag și I. Horvat, toți din cl. IV-a. Au stors multe lacrimi și ne-au indispus pe toți, cei micuți din rolul copiilor săraci și a căror mamă era în spital, până în seara de Crăciun, când, dupăce s'au rugat, Dumnezeu cel bun le-a redat pe mama lor.

Ce bucurie acum pentru Ionel că poate merge cu ceilalți la colindat.

Apoi iarăș ce nu pot lăsa fără să amintesc, e „Imnul“ frumos, care țin să-l scriu și aci.

Azi e zi de sărbătoare
Credincioși să ne-adunăm
Și-n cântări fericitoare
Pe Păstor să-l laudăm.

Azi cuprins de fericire
Să-l rugăm pe Dumnezeu
Să reverse a sa iubire
Peste Bunul Arhereu.

Ce-a venit din depărtare
Ca un tată iubitor
Pentru a noastră apărare
Pentru al nostru ajutor.

Să-i strigăm dar să trăiască
Multă vreme fericit
Sănătos să-și păstorească
Pe poporul său iubit.

S'a gândit bine D-șoara, punând și acestea viersuri în program. Ne-a făcut pe toți să ne îndreptăm inimile spre bunul și blândul nostru Păstor și împreună cu micuți am zis și noi „Doamne ține-ni-l“.

Nu laud pe D-șoara Livia Cordea pentru pregătirea acestora că-și zice că nu le-a făcut pentru laudă, ci din datorință.

Totuși o laudă Părintele Cucerzan și-i mulțumește pentru oboseală, într'o frumoasă vorbire. Tot atunci îndeamnă preotul pe părinți să-și dea copiii la școală, nu de silă și de frica amenzilor, ci din dragoste. D-lui părinte Herțegh îi mulțumin din inimă, că ne-a făcut să vedem frumoasa piesă — prin faptul că ne-a trimis-o la foaie.

Acuma mă întorc la foaia U. P. atât de prețuită de mine și cred de toți cari o citesc. Și zic: Celor cari o conduc și ne fac să știm și în cazul de față să vedem atâtea lucruri frumoase le zic, Dumnezeu să-i țină la mulți ani cu bine și sănătate!

I. Ferean,
cantor diplomat

Prețul foii pe anul 1928.

Pe un an întreg	180 Lei
Pe o jumătate de an	90 „
Pe trei luni	50 „
Pentru America, pe un an	2 Dolari
Pentru Iugoslavia	100 Dinari
Pentru alte țări	300 Lei

Banii se trimit la adresa: „Unirea Poporului“, Blaj jud. Târnava mică.

Mulțumită. Comitetul parohiei române unite din Surducul mare j. Caraș, mulțumește și pe această cale lui *Petru Ișfan* din aceeaș comună, pentru 3 chintale grâu în preț de 2100 Lei, dar făcut bisericii noastre. Dumnezeu să-i răsplătească însutit. *Iulian Suciu, preot.*

Impărțirea averii fostului rege Ferdinand I. Intreagă averea rămasă pe urma regelui Ferdinand I. este de 387 milioane, 476 mii, 741 lei. Tribunalul Iași a și împărțit averea, primind fiecare moștenitor câte 76 milioane 95 mii 343 lei.

Jale de 20 de zile. Dupăce consiliul de războiu dela București a judecat pe cei 11 studenți, spărgători de sinagoge, la temniță, ceilalți studenți au mers la minister și au cerut eliberarea celorlalți studenți. Ministerul i-a și eliberat, până la judecată. În schimb studenții, în semn de jale, au hotărît că vor ținea jale 20 de zile. Asta înseamnă, că vreme de 20 de zile nici un student nu va lua parte la nici un fel de petrecere cu joc.

Un ginere impușcă pe socrul său. În sărbătorile Crăciunului Florea Criznea din Ștefănești s'a dus la socru său, Dumitru Zmaranda. Au început să se cinstească cu un pahar de beaură.

La început au povestit prietinește, mai târziu însă, amețiți de beaură, au început să se injure și să se lovească. Ginerile a pus mâna și pe o pușcă de vânătoare și a descărcat un foc în socrul său, răbindu-l rău la cap.

Socrul a fost dus la spitalul din Călinești, iar ginerile a fost bîgat în închisoare.

Moartea unui deputat. În ziua de 26 Decembrie a murit la București deputatul Mihail Pașcanu, profesor la facultatea de drept a universității din București și la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale, avocat. A fost înmormântat în ziua de 28 Decembrie.

Cehoslovacii s'au împăcat cu Papa dela Roma. Mare tîmbălu au făcut foile necatolic mai anii trecuți, când în Cehoslovacia s'a ținut o mare sărbătorire a unui turburător de pe vremuri a bisericii catolice, sărbătorirea lui Ioan Huss. Gazetele acestea atunci se bucurau de turburările pe cari le-au făcut Cehoslovacii împ trivă bisericii catolice și profecțiau că Cehoslovacii se rup de biserica Romei.

Iată însă că bucuria li-s'a schimbat în supărare, pentrucă Cehoslovacii nu numai că nu s'au rupt de biserica Romei, ci dimpotrivă s'au împăcat și au încheiat un contract cu sfințitul Părinte al Romei, un contract numit concordat, în care se înțeleg în toată regula asupra treburilor bisericești.

Jelesc Jidovii. Jelesc studenții. jelesc Jidovii. Studenții jelesc pe soții lor, judecați la temniță. Jidovii din întreaga țară au jelit în ziua de 29 Decembrie spargerea sinagogelor, iar în ziua de 3 Ianuarie și-au îngropat cu mare pompă rămășițele odăjdiilor și cărților bisericesti, arse de studenți.

Jalea studenților nu va trece hotarul, jalea jidovilor însă va trece ca știre în toate gazetele lumii, și numai Dumnezeu știe ce minuni vor vorbi despre țara noastră.

La călugărie după 48 ani de ocnă. În Italia a murit în zilele trecute un călugăr bătrân în vârstă de 83 ani. Acest călugăr a fost pe vremuri unul dintre cei mai vestiți bandiți. A săvârșit peste 30 de omoruri, din care cauză a trebuit să isprăvească 48 ani de pedeapsă.

În vremea cât a petrecut în ocnă s'a schimbat așa de tare, încât și-a pus în gând să se călugărească.

În 1915 a ieșit din ocnă și a intrat la călugărie.

Spun cei cari l-au cunoscut, că a fost unul dintre cei mai buni și mai cum se cade călugări.

Gerul cel mare a scormonit lupii de prin păduri. Anul nou s'a început cu frig mare. A treia zi de anul nou măsurătoarele de ger au arătat peste 20 de grade de la încheț la vale. Marți dimineața, în 3 Ianuarie am avut și la Blaj 28 grade Celsius, măcar ținutul nostru este unul dintre celea mai călduroase din Ardeal. Ger de totului mare se vestește din județul Prahova, unde oamenii nici nu mai îndrăznesc să iasă de prin sate, de frica înghețului. În păduri lupii urlă toată noaptea și pe alocuri au început să coboare spre comune. Haite întregi de lupi s'au arătat, la drumul mare, între comunele Zamfira și Plopeni. Locuitorii nu cutează să se depărteze de sălașele lor.

Concordatul Albaniei cu Vaticanul. Guvernul Albaniei a trimis o delegațiune la Roma, ca să iscălească concordatul (contract de bunăînțelegere) încheiat între Albania și Papa dela Roma.

Ciorapi de aur. Toată lumea știe cât de mult dau doamnele și domnișoarele dela orașe numai ca să se vadă frumoase și laudate de toată lumea. Astăzi și cele mai sărace croitorese poartă ciorapi de mătăasă, străvezii și de culoarea pielii, cu toate că ar eși mult mai ieftin dacă ar umbla fără ciorapi.

Un trăsnet de boltăș din Paris acuma a fabricat ciorapi din fir de aur și de argint, pentru că mai cu seamă aurul se poate subția foarte mult. Azi mâne vom vedea și prin orașele noastre doamne și domnișoare cu ciorapi de aur și de argint. Și bărbații și părinții fără voință vor da pe o pereche de astfel de ciorapi, nu 450—500 lei ca pe ciorapi de mătăasă, ci 4500—5000 lei pe o pereche de ciorapi de argint și 10000—15000 lei pe cei de aur. Oare cine-i prostu, care mănă ori care dă șapte pâni?

A dormit în sicriu, în pământ, vreme de 120 ore. Un fachir (făcător de minuni) indian, cu numele Doca, s'a rămasit că el se incuie într'un sicriu de sticlă, se lasă apoi înmormântat în regulă vreme de 120 de ore, și apoi să-l trezească și să-l desgroape din pământ, și se va dovedi că varămănea viu și sănătos. Așa au și făcut. L-au așezat într'un sicriu de sticlă, l-au acoperit și incuiat. Când a adormit, l-au luat și l-au îngropat în toată regula, astupând cu pământ groapa.

Când s'au împlinit 120 de ore, toată lumea curioasă din Stuttgart (Germania), căci acolo s'a făcut această probă groaznică, a venit să vadă minunea. Groparii au început a săpa. Când au ajuns la sicriu, un prietin de al fachirului a început să clopoțească, iară Doca s'a trezit, trăgându-și din amândoi obrazii, din urechi, din nas și din grumaz acele acelea lungi, pe cari și le-a împlântat înainte de somn.

Medicii, sosiți la fața locului, au constatat, că afară de o oboseală groaznică și de o durere de cap și mai strașnică Doca, este deplin sănătos, cu toate că a stat îngropat patru zile întregi, și cu toate că această probă a făcut-o acuma a treia oră.

Șapte ani temniță pentru că a furat de șapte ori din biserică. Zilele trecute Curtea de apel din Cluj a judecat pe un hoț nu de toate zilele. Pogăcian Petru era hoț vestit, dar dela o vreme s'a părut că s'a mai lăsat de hoții. De fapt însă el nu s'a lăsat de năravul acesta, ci a decăzut și mai mult, furând nu dela gazde, ci din lăcașurile Domnului. Șapte biserici a necinstit Pogăcian Petru, fie deschizându-le cu chei false, fie intrând în ele pe ferești ori prin turn. Dar la urmă l-au prins, aflând la el un felon de care nu putea să-și dea seamă. Strâns cu ușa, Pogăcian și-a recunoscut groaznicul păcat și a fost adus înaintea judecătorilor. El nu se apăra cu altceva, decât cu aceea, că pe el n'are să-l judece nici un judecător pământesc, ci judecătorul cel de sus, care însă îl va ierta. Dar judecătorii pământeni n'au lăsat judecata pe seama lui Dumnezeu, ci i-au croit-o și aici pe pământ, trimițându-l la ocnă pentru șapte ani.

A murit cel mai înalt om al lumii. În orașul Sanghai din China a murit săptămânile trecute cel mai înalt om al lumii. El era de 2 metri 60 centimetri. Dacă ne gândim că noi suntem de câte 1 m. 60—80 cm., ne putem închipui, ce nămilă de om va fi fost fiertatul. Cică nu s'a aflat în oraș sicriu în care să încapă, și că cei mai vestiți măsari din Sanghai i-au pregătit sicriul, care a fost aproape de trei metri.

Și-a omorât nevasta, pentru că nu a făcut foc. Un funcționar din Bordeaux (Franța), cu numele Etien Berdeile, trăia de doi ani foarte fericit cu nevastă-sa. Într'una din zilele trecute, când era gerul mai mare, venind acasă, a aflat odaia neîncălzită. Foarte s'a mâniat atunci francezul, a mers în bucătărie, a luat cuțitul cel mare și l-a împlântat în inima nevastă-sa. La sberățul femeii, au venit vecinii că să vadă ce s'a întâmplat. Soția funcționarului zăcea scaldată în sângele propriu. Iute se duc să-l caute pe funcționar. El și află în grădină, mort pe zăpadă. Și-a tăiat grumazul cu acelaș cuțit.

Cum umblă banii.

În săptămâna din urmă, banii străini s'au plătit la București în felul următor:

1 dolar american	161 lei 50 bani
1 franc francez	6 " 60
1 liră engleză	798 " 20 "
1 liră italiană	8 " 81 "
1 coroană cehoslovacă	4 " 80 "
1 dinar sârbesc	2 " 90 "
1 zlot polon	19 " — "
1 marcă germană	39 " — "
1 pengő unguresc	28 " 30 "
1 leva bulgărească	1 " 22 "
1 schiling austriac	23 " 25 "

Acestea preturi se înțeleg la schimb mai mare. Banii mai puțini se schimbă totdeauna cu ceva mai puțin.

O crescătorie de galițe

În Franța trăiește un invalid de războiu, anume Ioan Russman. Fiindcă alte lucruri mai grele nu poate să isprăvească, s'a socotit să-și facă o crescătorie de găini. Și-a ales un loc cu o moară pe el și cu un părauaș ce merge chiar prin mijlocul locului. Aici și-a făcut crescătoria de galițe.

A făcut trei cotețe pentru 75 găini ouătoare, cu cuiburi și patru cotețe pentru cloște. În moară și-a așezat mașini de clocit.

Și-a cumpărat câteva părechi de găini, alese dintre soiurile cele mai ouătoare. Din puii scoși de acestea găini, a ales pe cei mai buni, iar pe ceilalți i-a vândut. În chipul acesta a ajuns în scurtă vreme să aibă tot găini bune, frumoase și ouătoare.

Găinile ouătoare le ținea la început numai doi ani, iar acum le ține numai un an și apoi le vinde. Numai găinile cari sunt prea bune ouătoare le ține și până la trei ani.

Afară de găini, ține în crescătoare și rațe. Rațele încă sunt de soi bun și ouătoare. Toate rațele sunt albe. Ocolul pentru rațe este așezat pe marginea păraului.

Conducerea crescătoriei o face însuși stăpânul ajutat și de soția sa. Ei se îngrijesc de cloște și de creșterea puilor. Ei aleg și pachetează ouale și tot ei poartă și însemnările despre starea galițelor. Au un protocol mare, în care fiecare găină sau rață are câte o foaie. În aceasta foaie se înseamnă toate datele cari privesc acea găină.

Un singur băiat se îngrijește de curățenie, de împărțirea hranei și de străngerea ouălor. Hrana e mărunțită cu ajutorul unor mașini mici, pe cari le poartă cu electricitate.

Lucrul ce se isprăvește în crescătorie, e împărțit în felul următor:

Iarna: La 7 ceasuri dimineața curățenie și schimbarea apei, la 9 și jumătate hrana muiată, la 3 ceasuri și jumătate după amiază hrană uscată. La 6 ceasuri se cercetează toate găinile, ouale se strâng tot la două ceasuri și pe la 12 ceasuri și pe la 3 ceasuri după masă se duc la împachetat.

Vara: La 7 ceasuri dimineața deschiderea cotețelor, curățirea cotețelor, schimbarea apei și împărțirea hranei uscate; la 10 ceasuri împărțirea hranei înmuiate; la 5 ceasuri după amiază iarăși hrană uscată, apoi închiderea cotețelor. Strângerea ouălor tot la 2 ceasuri, iar ducerea ouălor la împachetare se face pe la 12 ceasuri și pe la 5 ceasuri după amiază.

Cuiburile se schimbă în fiecare săptămână, și se curată. Asemenea se curată și așternutul din cotețe. Vara când galițele petrec toată ziua pe afară, schimbarea cuiburilor și a așternutului se face mai rar.

Impachetarea o face proprietarul și soția sa. Fiecare ou e înfășurat în hârtie și pachetat în cutii de carton încrețit. Cutiile sunt închise cu o fașie de hârtie pe care e scris: „ouă proaspete“, — „umblați încet“. Tot pe aceasta hârtie e scrisă și adresa cumpărătorului. În cutie se pune și o scrisoare în care e scris numărul ouălor și data trimiterii.

Pachetele se trimit în fiecare zi, seara la Paris cu automobilul, iar demineate sunt împărțite pe la casele celor cari le-au comandat, fără nici o altă plată deosebită. Impachetarea și drumul cu automobilul nu se pune în socoteală.

În chipul acesta Ioan Russman a ajuns să aibă una dintre celea mai mari și mai bine îngrijite crescătorii de gălițe, iar cumpărătorii se înmulțesc tot mai tare.

Astfel de crescătorii de gălițe s'ar putea face și la noi și câștigul ar fi nespus de mare.

Din viața cooperativelor.

De când nu mai sunt datorii în sat...

— Vă povestisem, Domnule, zise badea Sîmion — cum păți vânzătorul nostru cu datoriile în sat. Abia a putut să-le încaseze și apoi tot satul s'a sculat pe capul lui. Iar fiindcă banii au stat atâta vreme în sat, învârteală s'a făcut puțină și lui plată multă nu i-a cam venit.

— Și cine poartă vina?

— Apoi numai nesocotința lui. Dar lasă că anul acesta s'a cumîntenit. A văzut, că așa nu merge treaba. De altfel noi i-am schimbat contractul. Tot procente îi dăm și acuma numai că le socotim după banii vărsați la cassă de vânzător. Așa am văzut că e și la cooperativa din satul vecin, care — am mai spus — merge foarte bine.

— Dar pe așteptare mai dă?

— Cum să deie, Domnule? Dacă el capătă procente după banii vărsați la cassă, dacă dă pe așteptare... așteaptă și el până când primește procentele... și nu mai dă. A pătimit el tocmai destul anul trecut, până ce și-a încasat datoriile.

— Dar oamenii ce zic?

— Apoi la început au cam mârăit... că omul — ziceau — n'are folos din cooperativa, dacă nu cumpără pe așteptare. Par'că cooperativa numai de aceea ar fi făcută ca ei să cumpere pe așteptare și apoi să nu plătească cu anul. Mulțam de oameni de aceștia. Mai bine să nu calce în prăvălia cooperativei.

— Și ce au făcut?

— Unii, văzând că altcum nu se poate, au cumpărat pe bani. — Câțiva puțini însă au mers la jidan și au cumpărat dela el pe datorie. Și acuma aleargă evreul să-și scoată banii!

— Lasă-l să alege, de ce le-a dat!

— Aleargă el, dar bine că nu alergăm noi. Și cu toate că e criză de parale, fiecare cumpără atâta cât îi dă mâna. Nici omul nu se bagă în datorii, nici cooperativa nu se ceartă cu oamenii. Banii s'adună frumușel, delegatul cumpără mereu marfa și prăvălia e plină, de abia începe marfa pe rafturi, până când anul trecut era aproape goală.

— Dar ceartă este?

— De ce să fie? Dacă datoriile nu mai sunt, nici sfadă nu e. Toată lumea e mulțumită și cooperativa înflorește.

Grațian C. Mărcuș.

FEL DE FEL.

Făină din lemne.

Oamenii se trudesc să scoată hrană de ori unde ar putea. Și au reușit să scoată făină chiar și din lemne. Se știe, că lemnele mai ales iarna, cuprind foarte mult zahăr, oleiu și părți făinoase. Mai ales mestecănușul, stejarul și plopul sunt copaci, cari cuprind în măsură mai mare astfel de materii. De aceea s'a măcinat lemnul acestor copaci și s'a câștigat o făină destul de bună. Amestecată cu făină de secară și de grâu, ne dă o făină foarte bună și gustoasă. Pentru hrana vitelor și a cailor, aceasta făină poate să fie întrebuințată și curată.

Zahăr contra tusei la copii.

Se fierbe orz într'un vas până când nu mai rămâne decât foarte puțină apă. Se pune apoi într'o pânză rară și se store bine boabele fierse. Zeama scursă din ele se varsă peste zahăr curat, care se fierbe până se îngroașă bine. Se întinde apoi pe o tavă unsă cu puțin unt de lemn. Când începe să se întărească, îl tăiem în bucățele și-l punem în cutii. Când copii tușesc le dăm câte o bucată de zahăr, de 2—3 ori pe zi. Tusa trece.

Cum putem face ca sacii și funiile să ție mai mult.

Punem 1 kgr. coajă de stejar în 14 litri de apă fierbinte. După aceea muiem sacii și funiile în această apă. Tăria zamei de coajă de stejar intră în țăsături și sacii și funiile capătă o trănicie foarte mare.

Soarele pe pământ.

E o minune ce s'a făcut în America. Anume americanii au iscodit o lampă uriașă, care luminează cu putere de 1385 milioane de lumini. E un adevărat soare pe pământ. Lumina acestei lampe e atât de puternică, încât în nopțile senine, luminează cu razele ei până la 480 kilometri.

Spre cer ajunge lumina până la 1125 kilometri, fiindcă aerul e mai rar.

În timpul nopții aceasta lampă, luminează drumul mașinilor de sburat. Tot aceasta lampă poate prezice și vremea, adică poate arăta când va fi ploaie, brumă și altele. Ferbințelea lampeii acest ia e atât de mare, încât omul la 100 metri depărtare se arde. Pe la miezul nopții, la o depărtare de 60 kilometri, omul poate să cetească și să scrie.

Ce să facem ca să nu crape scândurile de lucru.

Ca să nu crape scândurile de lucru, se țin câteva zile în apă în care s'a topit sare. Făcând astfel, nu crapă nici de razele soarelui și nici de vânt și se pot lucra ușor.

Turme de cloțani.

În zilele trecute s'au putut vedea în Anglia mai multe turme de cloțani, cari fugeau pe drumul dela Edmonton spre pădurea din

aproiere. Anume plouase mult și întreagă valea Lea a fost acoperită de apă și astfel au luat-o la fugă. Oamenii pe cari i-au ajuns cloțanii pe drum încă au luat-o la fugă. Chiar și căruțele s'au dat în laturi din calea lor. Nici câinii nu îndrăzneau să se apropie de ei. Numai un autocamion i-a mai speriat alungându-i în tufișurile de pe margine. Se spune, că înainte de aceasta cu vre-o 30 ani, iarăși s'au ivit turme de cloțani tot din cauza ploilor și atâta sumedemie de cloțani era atunci pe ulițele orașului Londra, încât oamenii nu îndrăzneau să iasă din case, nici să umble pe uliți.

Vitejia unei fete.

În orașul Quebec din Canada, este un orfelinat în care se găsesc mai mulți copii. Înainte de Crăciun, edificiul orfelinatului a ars cu totul.

În vremea când flăcările au cuprins și dormitoarele copiilor, o fată cu numele Ana Gondrault, în vârstă de 17 ani, a pătruns printre flăcări până în dormitor, scoțind în brațe copiii ce se găseau acolo. În trei rânduri a pătruns prin foc și a scos copiii. A mai rămas în dormitori o singură copilă. Ana Gondrault a pătruns și a patra oră s'o scoată și pe aceasta. Focul însă s'a întins așa de tare, încât Ana n'a mai putut eși și a murit arsă împreună cu copilă pe care voia s'o scape.

Un cal și un om făcut din unt.

Un englez a făcut din unt chipul prințului moștenitor al Angliei stând răzemat de calul său. Pentru ca aceasta statuie de unt să nu se topească, a așezat-o într'o ladă de sticlă care e răcită mereu cu ghiață.

Potcoave de hârtie.

Nemții pentru ca să cruțe fierul, fac potcoave din hârtie, amestecată cu terebentină, presată și bătută bine. Acestea potcoave sunt destul de tari și nu strâng niciodată copita calului.

Gheorghe Negru. Am primit 320 lei, din cari restanța pe 1927 lei 140, iar 180 lei pe 1928.

Oficiu parohial, Bucium-șeasa. Am primit 130 lei abonamentul pe 1927.

Oficiul parohial Brașov. Am primit 360 lei din cari am trecut 75 lei pe 1926, pe 1927 lei 180, iar restul pe 1928.

Dumitru Mărtani. T. Am primit 180 lei abonamentul pe 1928.

Biro Sîmion, O. Am primit 100 lei în 11 August 1927. Mai restă încă 80 lei până la 31 Dec. 1927.

Rus Alexandru F. Din cei 150 lei primiți în Februarie 1927 am trecut pe 1925 restanța de 120 lei iar 30 lei pe 1926. Așa că mai restă 120 lei pe 1926 iar pe 1927 lei 180.

Al. Farășan, F. Restăți 180 lei pe 1927.

Vasile Murean, T. Din suma de 360 lei am trecut 55 lei pentru 2 calendare, Lei 86 restanța pe 1927, Lei 180 pe 1928, iar 30 lei pe 1929.

Romul Barbu. Am primit 300 lei. Am trecut restanța pe 1926 lei 140 iar 160 lei pe 1927. Mai restă pe 1927 lei 20.

Ioan Vereș, C. Am primit 215 lei. Mai restă 85 lei până la 31 Decembrie 1927.

Gavril Mircea. Am primit 180 lei abonamentul pe 1927. Am primit și abonamentul pe 1928.

Judecătoria de ocol, mixtă, Blaj

No. 3190-1927

In numele legii!

In cauza penală, pendinte contra lui Mateiu Ronai, pentru delictul injurie, Judecătoria de ocol mixtă Blaj ca instanță penală, a dat in ședința sa publică ținută in 23 Noemvrie 1927 la care au luat parte Dr C. Ordace ca judecător și A Șerban ca grefier, și la care au mai fost de față Dr B Daniel adv. pentru, Dr L. Enyedy care prezentantul acuzatorului privat, mai departe acuzatul aflat in libertate, asupra acuzei ridicată de procurorul delegat (de acuzatorului privat subsidiar), după ascultarea atât a acuzației cât și a apărării,

sentința

următoare:

Acuzatul cu numele Mateiu Ronai de 60 ani născut in Amnas dom. in Blaj de profesiunea secretar de plasă de confesiune ev. lut cetățean român, e vinovat de delictul de injurie văzut de art. 2 legea XLI din 1914 cod, și care delict acuzatul l-a săvârșit prin faptul că in primăvara anului 1927 in Blaj a spus asupra lui Simion Micu „că este un cap de bou și nu își cunoaște datoria“

Judecătoria de ocol condamnă pe acuzat pentru această faptă, in baza art. 4 legea XLI din 1914 din punct prim, la 500 Cincisute Lei (Instanța suspendă executarea pedepsei de libertate pe termen de 3 ani, in baza § lui 1 al legii XXXVI din anul 1908).

(Conf. art. 53 Cp. și a legii publicată in Mon. Of. No. 279 din 26 Martie 1923, amendă se va comuta in caz de neplată in 10 zile inchisoare).

(Având in vedere dispozițiile art. 54 al. 2 Cp., instanța n'a aplicat acuzatului pedeapsa degradării civile).

Pedeapsa de libertate se va calcula dela data inceperii ei, iar degradarea civică dela data implinirii pedepsei de libertate, sau dela data când s'a prescriis această pedeapsă, sau in caz de suspendare a acestei pedepse, dela data când rămâne definitivă sentința de suspendare.

(Acuzatul e dator să presinte la această judecătorie, in termen de una lună dela data când sentința rămâne definitivă, ricipisa de vărsare sus zisei amenzi la administrația financiară sau la percepția competentă, sub sancțiunea de a fi arestat in caz de neplată, spre a fi supus la pedeapsa închisorii ce ține locul amenzii).

Conf. art. 489 Pp., acuzatul mai e dator să plătească vătamatului Simion Micu cu titlul de despăgubire, suma de Lei 527 bani 50, și anume in 15 zile dela data, când sentința va rămâne definitivă, și sub sancțiunea de a fi urmărit pentru plata acestei sume conform legii de urmărire in caz de neachitare.

Instanța obligă pe acuzatul Mateiu Ronai in baza 943 legea 1914 XIV și 928 legei 1914 XLI la publicarea sentinței in foaia Unirea Poporului din Blaj.

Având in vedere dispozițiile art. 485 Pp., instanța stabilește, cu titlu de cheltuieli și onorarii, in favoarea Dlui Dr L. Enyedy și față de Simion Micu suma de Lei 527 bani 50.

Motive:

Acuzatul a mărturisit fapta ce i-se impută, și această mărturisire, confirmată prin depunerile concordante ale martorului Remus Moldovan cari au fost ascultați in cursul desbaterei, constituiesc o probă suficientă pentru faptul că acuzatul a spus despre vătamat „că e un cap de bou și nu-și cunoaște datoria“.

Fapta săvârșită de acuzat in aceste condiții intrunește elementele constituive ale delictului de injurie prevăzut de art. 2 lege VLI din 1914.

In speță, instanța n'a constatat in favoarea acuzatului nici o cauză de neculpabilitate sau de stingerea a punibilității, prin urmare a trebuit să-i constate vinovăția și să-i aplice pedeapsa prevăzută de lege.

La fixarea cvantumului pedepsei, instanța a apreciat ca circumstanță ușurătoare in favoarea acuzatului faptul că nu a mai fost pedepsit și a recunoscut acuza.

(Suspendarea executării pedepsei a fost motivată in cazul de față prin faptul, că acuzatul fiind secretar de plasă, după situația sa socială se poate aștepta îndreptarea sa viitoare și pentru că nu există in speță niciuna dintre cauzele înșirate in § ul 2 al legii XXXVI din anul 1908, care să împiedice suspendarea executării pedepsei).

Celelalte dispoziții sunt întemeiate pe textele de legi citate in partea dispozitivă a sentinței.

Blaj, la 23 Novembre anul 1927.

Dr. C. Ordace
judecător.

Se confirmă cumcă prezenta copie conșună intru toate cu originalul care este definitivă și executată.

Blaj la 3 Ianuarie 1928.

(ss) A. Șerban.
grefier.

(428) 1-1

Concurs.

Cu data de 15 Ianuar 1928 se publică din partea On. Curatorat concurs la postul de cantor din parohia Moinești (Zam).

Reflectanții au să-si înainteze cererea din preună cu documuntele de lipsă (diplomă, decret, și atestat de bună purtare).

1-1 (427)

Curatoratul bisericesc.

No. 1065 1927

Publicație de licitație.

Subsemaatul Portărel prin aceasta publică că in baza decizunii No. G. 449/1927 al judecatoriei de ocol Dumbrăveni, in favorul reclamantului Banca Cooperativă ca spa. Dumbrăveni repr. prin avocatul Dr. Henric Boch Dumbrăveni pentru incasarea creanței de 15000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 12 Ianuarie 1928 orele 11 a. m. la fața locului in comuna Ciufud No. 40 urde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară diferite mobile sechestrate in valoare de 23000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 10 Decemvrie 1927.

FLEFLEA
portărel

(429) 1-1

Dr. Virgil V. Baican

fost asistent la Clinica Medicală și la Clinica Neurologică din Cluj medic arhidiecezan

și-a inceput consultațiunile in boale interne și nervoase

Instalație de Roentgen

BLAJ, Piața Inocențiu Micu Olain (lângă Administrația Centrală Capitalară).

(430) 1-5

Capitulul mitropolitan gr. catolic Blaj.

No. 150/927.

Concurs.

In Azilul de bătrâni Nic. Peșelovici și soția Ana n. Gyulai din Blaj, se primesc 2 bătrâni, cari sunt săraci, nu mai pot lucra și n'au din ce trăi.

Cererea de primire să și-o înainteze Capitlului mitropolitan până in 31 Ianuarie 1928. La cererea să alătore: carte de botez și certificat dela preotul locului despre moralitate și situația familiară.

Blaj, din șed. capitulară ținută in 28 Noemvrie 1927.

Iacob Popa
prepozit

(424) 1-2

Numai ADEVARATUL

DISTOL

vindecă sigur

GALBEAZA

la oi și vite mari

Numele „Distol“ este imprimat pe fiecare bucată originală

Feriți-vă de imitațiuni!

De vânzare la Farmacii și Droguerii

Depozit pentru Ardeal:

Drogueria

Francisc Gergely

succesor

Cluj, Piața Unirii 21

(421) 3-10

Mașini de freerat

Tractoare

Motoare Diesel

Mașini de moară

Prețuri de fabrică originale — Condițiuni de plată favorabile
Soc. An. Română pentru comerțul de Mașini Agricole.

Telefon: 151.

CLUJ, str. Reg. Maria 45.

Telegrame: Locomobil.

(257) 3-?